

Fenyvesi Ottó

Punk rock Barbie

Barbie szilaj kanca, egy műanyag baba.
Barbie kicsit sápadt, a lelke fehér, mint a hó.
Barbie néha rózsaszín, kicsit sovány és nimfomán.
Van belőle többféle: műszálas robot, gumis felfújható
és igazi: húsból, vérből és plazmából.

Barbie egy lány a kirakatból, egy lány a szomszédból.
Csillog a szeme, ha megnyomod, hangot ad.
Szereti az életet, a lepkéket és a szitakötőket,
szereti Tarantinót és a *Ponyvaregényt*.
Barbie-t szeretik a lányok és a fiúk. Jól érzi magát a bőrében.
Két kanállal habzsolja az életet. Mert az élet habos,
mint a torta, és Barbie szereti az édest, meg az abszurdot.
Mindig vidám, sokat mosolyog. Régebben gyakran énekelt.
A fiúkkal zúzott vadul, mert kedvelte a nehéz és izgalmas dolgokat.
Barbie a porondon állt és énekelt, sikoltott és vonaglott.
Néha elszállt, olykor elhagyta a valóságot.
De csak pezsgett, és szívta a hold ezüstcsíkjait.
Blow Up, Barbie! Blow Up, Psychedelia!

Titokban néha sírt, de csak titokban, mert a fiúk olyan nehezek.
Amikor kicsi volt, még nem volt Barbie,
de a szomszéd bácsi nagyon szerette, ha kigombolta a kabátját,
vagy ha felhúzta a szoknyáját, és megmutatta a harisnyáját,
mindig kapott tőle egy barackot vagy egy fagyit.

Aztán egyszer csak elvesztette szüzességét, volt, nincs!
És majdnem megette egy krokodil! Nincs jövő! Elvitte a királynő!
Barbie, Barbie, te szilaj kanca, te kis koszos kurva!

Az én Barbie-m rózsaszín, a tiéd meg fekete.
A haja égnek áll, a melle szilikon, Barbie mindig a csúcson jár,
nem szeret punnyadni, nem szereti a likórt és a tejberizst.
Viszont imádja a rockot, a punkot. Szereti a Small Faces-t,
a Ramonest és a UK Subs-t, a Joy Divisiont és a tablettákat.
Szereti a rossz társaságot, szereti a lármát, a felhajtást.
Szereti a fiúkat, ha húzzák a haját, ha a mellét markolják!

Barbie-nak volt egy autója, egy szélvészgyors Jaguar.
Barbie gazdag, mert pénzért is szeretkezett.

Barbie egy robot, egy vérző szívű terminátor.
Kicsit ijedős, pisztolyt vett, meg egy vérebet.
De Barbie-nak volt egy madara is, egy fekete rigó,
aki folyton énekelt, egész nap mondta a magáét.

A lányok a haját fésülik, a fiúk meg a köldökét bámulják,
és vég nélkül táncolnak vele, mert a vég mindig itt leselkedik,
és Jim Morrison is arról énekelt, a végről:
egyszer véget ér a kacaj és a hazugság,
és soha nem fog a szemünkbe nézni.

A lányok a haját fésülik, a fiúk vég nélkül táncolnak vele,
de Barbie egyszer nagyon elkámpicsorodott, megbotlott,
és kiesett egy ablakon, a földre zuhant,
sáros lett a cipője, elszakadt a ruhája.

Barbie mozdulatlan, vér szivárog a füléből,
a járdán fekszik, mentők tüsténkednek körülötte.
Barbie-t rosszfűk siratják, siratja a postás, a liftes,
siratja a villanyszerelő, a házmester. De legvégül
mind azt mondják: most már menjünk, igyunk valamit!

A kemény fiúk Barbie-t gyászolják, daluk messzire hallatszik.
A lányok is siratják, a régi barátnők. Szegény lány volt Barbie,
magányos és számkivetett. Apa is siratja, anya viszont nem.

Barbie elkámpicsorodott. Barbie meghalt, Barbie meghalt.
Csak úgy egyszerűen, kiesett az ablakon.
Csak elszállt, mint egy robotpilóta.

